

In anul 476, Romulus Augustus, ultimul imparat al Imperiului Roman de Apus, este înlăturat de la putere după ce Odoacru s-a proclamat rege al Italiei.

Flavius Romulus Augustus (născut între anii 460-470 și decedat după anul 511), numit de unii Romulus Augustulus, a fost ultimul imparat al Imperiului Roman de Apus. A fost fiul lui Flavius Orestes, politician roman despre care se credea că avea cel puțin în parte descendență germanică. Orestes a fost numit conducător al armatei de către împăratul Julius Nepos, în anul 475. La 28 august 475, în urma unei lovituri de stat condusă de Orestes, acesta a reușit să preia controlul guvernului de la Ravenna (capitala Imperiului Roman de Apus, începând cu anul 402). Julius Nepos a trebuit să fugă în Dalmația. De acolo, avea să domnească până la moartea sa, în 480.

Orestes a devenit conducătorul de facto al provinciilor romane situate în vestul Dalmației. Totuși, el nu a fost considerat eligibil pentru tron, astfel că l-a proclamat imparat pe fiul său, la 31 octombrie 475. Proclamația nu a fost acceptată de împărații rivali Zeno și Basiliscus, conducătorii Imperiului Roman de Răsărit.

Istoricii nu sunt siguri dacă Romulus era copil sau la începutul adolescenței în momentul în care a fost numit imparat, cert este că el a acționat ca o marionetă a tatălui său. Imediat după proclamarea lui Romulus Augustus ca imparat, Orestes a refuzat să acorde niște terenuri ca recompensă mercenarilor heruli, sciriieni și torcilingi, decizie care a condus la revolta acestora, sub conducerea șefului lor de origine germanică, Odoacru. Orestes a fost capturat în apropiere de Piacenza, la 28 august 476 și executat.

Odoacru a ajuns la Ravenna, capturând orașul și pe tânărul imparat. Romulus a fost obligat să abdice la 4 septembrie 476. Acest gest a fost multă vreme considerat drept sfârșitul Imperiului Roman de Apus, însă Imperiul Roman de Răsărit a continuat să existe până în 1453. Până în anul 476, Roma își pierduse hegemonia asupra provinciilor sale, iar generalii germanici asemenea lui Odoacru deveniseră de mult adevărata putere din spatele tronului.

Romulus Augustus este cunoscut și sub numele de "Romulus Augustulus."

Sufixul latin -ulus desemnează un diminutiv; prin urmare, Augustulus înseamnă "Micul Augustus". Totuși, el a domnit sub numele oficial de Romulus Augustus.

Spre deosebire de împărații precedenți ce au domnit în Imperiul Roman de Apus, se pare că viața lui Romulus după ce a abdicat a fost una normală. Datorită vârstei sale fragede, Odoacru i-a cruțat viața și l-a trimis în provincia Campania, unde a locuit la rudele sale. Odoacru i-a acordat de asemenea o pensie anuală, care a fost ulterior confirmată de Theodoric cel mare în 507 și din nou în 511. Romulus a întemeiat o mănăstire care a durat sute de ani, însă el nu a supraviețuit pentru a vedea restaurarea autorității romane în Italia, în anul 536.

Legitimitatea sa ca ultim împărat roman este deseori pusă la îndoială. Nu a fost niciodată recunoscut de împăratul Zeno al Imperiului Roman de Răsărit, care a continuat să-l recunoască pe Julius Nepos ca împărat roman, până la moartea acestuia, în 480. Totuși, majoritatea istoricilor din perioada modernă îl consideră pe Romulus și nu pe Nepos ca fiind ultimul împărat al Imperiului Roman de Apus.

Este interesant de remarcat faptul că Romulus este, conform legendei, considerat a fi întemeietorul orașului Roma, Caesar Augustus a fost primul împărat roman, iar ultimul împărat al Romei a purtat o combinație a numelor celor doi: Romulus Augustus. Era un maestru al propagandei și patronatul său asupra scriitorilor romani Horațiu, Livius și (în special) Virgiliu i-a permis să-și cimenteze poziția prin intermediul poeziei și a prozei. Folosirea jocurilor și a ceremoniilor speciale, pentru a se celebra pe el însuși și pe familia sa, i-a sporit popularitatea.

Augustus a fondat de asemenea și primul grup de pompieri din lume și a creat o forță de poliție obișnuită pentru Roma.

De fapt, controlul puterii lui Augustus prin întreg Imperiul era așa de absolut, că îi permitea să-și numească succesorul, un obicei abandonat și ridiculizat de la fondarea Republicii. La început, era indicat de Marcellus, nepotul său de soră, ce era căsătorit cu fiica sa, Iulia. Între timp însă, acesta a murit din cauza otrăvirii mâncării (23 î.Hr.).

Relatări istorice de mai târziu, ce spuneau că Marcellus ar fi fost otrăvit de soția lui Augustus, Livia Drusilla, sunt neconcludente.

După moartea lui Marcellus, Augustus și-a măritat fiica cu "mâna sa dreaptă", Marcus Agrippa. Din această căsătorie au rezultat trei copii, Gaius Caesar, Lucius Caesar și Postumus Agrippa (numit în acest mod pentru că s-a născut după moartea lui Marcus Agrippa). Intențiile lui Augustus de a-i face pe primii doi copii moștenitorii săi, au devenit aparente când acesta i-a adoptat ca proprii săi fii. Augustus a arătat afecțiune și față de fii săi vitregi (copiii Liviei din prima căsătorie), Nero Claudius Drusus Germanicus și Tiberius Claudius, după ce aceștia au cucerit o mare parte din Europa Centrală

